

Zaruke su put priprave

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Nastavljajući ove kateheze o obitelji, danas ću govoriti o zarukama. Zaruke (na tal. fidanzamento) – kao što sama riječ kaže – imaju itekako veze s povjerenjem (tal. fiducia), pouzdanjem (tal. confidenza), pouzdanošću (tal. affidabilità). Pouzdavanje u poziv kojeg Bog daje, jer je ženidba prije svega otkrivanje jednog Božjeg poziva. Sigurno da je lijepo što mladi danas mogu izabrati ženidbu na temelju uzajamne ljubavi. Ali upravo ta sloboda veze zahtijeva svjesni sklad odluke, ne samo jednostavni dogovor kao plod privlačnosti ili osjećaja, koji je trenutni, kratkog vijeka..., ona zahtijeva jedan hod. Zaruke su, drugim riječima, vrijeme u kojem je dvoje pozvano snažno poraditi na svojoj ljubavi, i na tome trebaju raditi složno i zajednički, kako bi produbili svoju ljubav. Jedno drugo postupno otkrivaju: to jest muškarac "upoznaje" ženu upoznavajući tu ženu, svoju zaručnicu; a žena "upoznaje" muškarca upoznavajući toga muškarca, svoga zaručnika. Ne smijemo podcjenjivati važnost toga učenja: to je lijepa obaveza, i to sama ljubav traži, jer to nije samo bezbrižna radost, čarobni osjećaj... Biblijski izvještaj govori o čitavom stvaranju kao o lijepom Božjem djelu; u Knjizi Postanka se kaže da "i vidje Bog sve što je učinio, i bijaše veoma dobro" (Post 1, 31). Tek je na kraju Bog "počinuo". Iz te slike shvaćamo da je Božja ljubav, po kojoj je nastao svijet, bila odluka koja je bila unaprijed pripremljena. To je bilo lijepo djelo. Božja ljubav je stvorila konkretne uvjete za neopozivi, čvrsti savez, koji će trajati. Savezu ljubavi između muškarca i žene, savezu za život, prethode pripreme, to nije nešto što nastane od danas do sutra. Ne postoji ekspres brak: na ljubavi treba raditi, treba proći određeni put. Savez između muškarca i žene se uči i produbljuje. Dopuštam si reći da je to savez u kojem treba pokazati svu svoju umješnost. Učiniti od dva života jedan je gotovo čudo, čudo slobode i srca, povjerenje vjeri. Morali bismo se možda više oko toga potruditi jer su nam se "sentimentalne koordinate" malo pomiješale. Onaj tko želi sve i odmah, uzmiče pred svim – i odmah – čim se javi prva teškoća (ili prva prilika). Nema nade za povjerenje i vjernost sebedarja, ako prevladava navika konzumiranja ljubavi kao neke vrste "integratora" psiho-fizičkog blagostanja. Ljubav nije to! Zaruke stavljaju u žarište želju da se zajedno čuva nešto što se nikada neće moći kupiti ili prodati, izdati ili napustiti, ma koliko ponuda bila privlačna i zavodljiva. Ali i Bog, kada govori o savezu sa svojim narodom, katkad to čini terminima vezanim uz zaruke. U Knjizi proroka Jeremije, govoreći narodu koji se udaljio od njega, podsjeća na vrijeme kada je narod bio Božja "zaručnica" i kaže ovako: "Spominjem se mladosti tvoje privržene, ljubavi tvoje vjereničke" (2, 2). I Bog je prošao taj put zaruka; zatim daje također jedno obećanje: čuli smo ga na početku audijencije, u Knjizi proroka Hošee: "Zaručit ću te sebi dovijeka; zaručit ću te u pravdi i u pravu, u nježnosti i u ljubavi; zaručit ću te sebi u vjernosti i ti ćeš spoznati Jahvu" (2, 21-22). Dug je put kojega Gospodin prolazi sa svojim narodom u tome zaručničkom hodu. Na kraju Bog sklapa zaručnički savez sa svojim narodom u Isusu Kristu: u Isusu zaručuje Crkvu. Božji narod je

Isusova zaručnica. Ali koliki put! A vi Talijani, u vašoj književnosti imate remek-djelo o zarukama ["Zaručnici"]. Nužno je da ga mladi upoznaju, da ga čitaju; to je remek-djelo u kojem se govori o životu zaručnikâ koji su pretrpjeli mnoge patnje, prošli put posut mnogim nevoljama i na kraju prispjeli k ženidbi. Ne zanemarite to remek-djelo o zarukama koje je talijanska književnost ponudila upravo vama. Samo naprijed, čitajte ga i vidjet ćete ljepotu, patnju ali i vjernost zaručnikâ.

Crkva, u svojoj mudrosti, čuva razliku između zaručništva i oženjenosti – to nije isto – upravo s obzirom na osjetljivost i dubinu te provjere. Pazimo da ne prezremo olako to mudro učenje koje se nadahnjuje također na iskustvu bračne ljubavi. Snažni simboli tijela drže ključeve duše: svojim nepromišljenim postupanjem i odnosom s tijelom možemo otvoriti trajnu ranu u srcu (1 Kor 6, 15-20). Današnja kultura i društvo postali su ravnodušni na osjetljivost i ozbiljnost toga koraka. A s druge strane, ne može se reći da su bili velikodušni s mladima koji imaju ozbiljnu namjeru zasnovati obitelj i donositi na svijet djecu! Štoviše, često postavljaju bezbroj prepreka, mentalnih i praktičnih. Zaruke su životni put koji mora postupno sazrijevati poput voća, to je put sazrijevanja u ljubavi, sve do trenutka sklapanja ženidbe.

Tečajevi priprave za brak su posebni izraz te priprave. A mi vidimo mnoge parove, koji na tečaj dolaze nevoljko. "A sad će nam ti svećenici držati tečaj! Ali zašto? Mi sve znamo!"... i nerado idu na tečaj. Ali kasnije su zadovoljni i zahvaljuju, jer su zapravo tamo našli priliku – često jedinu! – da razmišljaju o svome iskustvu na jedan dublji način. Da, mnogi parovi su dugo zajedno, čak su i u intimnim odnosima, katkad žive u izvanbračnoj zajednici, ali se stvarno ne poznaju. To se čini čudnim ali iskustvo pokazuje da je tako. Zbog toga treba ponovno prepoznati vrijednost zaruka kao vremena zajedničkog upoznavanja i dijeljenja jednog projekta. Hod priprave za ženidbu treba smjestiti u tu perspektivu, koristeći se također jednostavnim ali snažnim svjedočanstvo kršćanskih supružnika. I postaviti za cilj ono bitno a to su: Biblija, koju treba otkrivati zajedno, na svjestan način; zatim molitva, u svojoj liturgijskoj dimenziji, ali također u dimenziji "obiteljske molitve", koju će se živjeti u obitelji; sakramenti, sakramentalni život, ispovijed, pričest u kojoj Gospodin dolazi boraviti u zaručnicima i pripravlja ih da istinski prihvate jedno drugo "s Kristovom milošću"; te bratstvo sa siromašnima, s potrebitima, koji će nas potaknuti na umjerenost i dijeljenje. Zaručnici koji se trude oko toga zajedno rastu i sve to dovodi do pripreme jedne lijepe ženidbene svečanosti na jedan drukčiji, ne svjetovni već kršćanski način! Sjetimo se Božjih riječi koje smo čuli, kada on govori svome narodu kao zaručnik zaručnici: "Zaručit ću te sebi do vijeka; zaručit ću te u pravdi i u pravu, u nježnosti i u ljubavi; zaručit ću te sebi u vjernosti i ti ćeš spoznati Jahvu" (Hoš 2, 21-22). Neka svaki zaručnički par misli na to i neka kažu jedno drugom: "Bit ćeš moja zaručnica, bit ćeš moj zaručnik". Čekati taj trenutak; to je trenutak, to je put kojim se polako ide naprijed ali je hod sazrijevanja. Etape toga puta ne smiju se preskakati. Sazrijeva se korak po korak. Vrijeme zaruka može doista postati vrijeme inicijacije, ali u što? U iznenađenje! U iznenađenje duhovnih darova kojima Gospodin, po Crkvi, obogaćuje obzor nove obitelji koja je spremna živjeti u njegovu blagoslovu. Pozivam vas sada da se pomolite Svetoj Nazaretskoj Obitelji: Isusu, Josipu i Mariji. Neka to bude molitva da obitelj prođe taj put priprave; molitva za zaručnike. Izmolimo svi

zajedno Gospi jednu Zdravomariju za sve zaručnike, da mogu shvatiti ljepotu toga hoda prema ženidbi. [Zdravo Marijo...]. Svim zaručnicima koji su na trgu želim dobre zaruke!